

Odvtedy videl všetko ako v krivom zrkadle. Všetko, čo bolo dobré, pripadalo mu hlúpe a smiešne, stal sa z neho zlostný a namyslený chlapec. Nechcel sa už hrať s Gerdou, ktorá bola preto veľmi smutná.

Jedného dňa si chlapec vzal sánky a šiel na námestie. Zbadal veľké biele sane, tak si k nim priviazal svoje malé sánky. Záprah sa pohol za mesto. Konečne sane zastali a vyklonila sa z nich... Snehová kráľovná. Pozvala Kája k sebe. Pobožkala ho na čelo a v tej chvíli chlapec zabudol na babku aj na Gerdu.

